

Kirkeminister Johannes Lebechs tale til Islamisk-Kristent Studiecenter den 16. maj 2001

Et trefoldigt: Tillykke!

Sådan må det være naturligt at indlede sin hilsen på denne dag, hvor Islamisk-Kristent Studiecenter

1. fejrer fødselsdag eller jubilæum,
2. åbner et bibliotek og vidensarkiv og
3. markerer udgivelse af en bog.

De 5 år, som Islamisk-Kristent Studiecenter passerer i næste uge, er en beskeden alder. Og antallet af bøger i studiecentrets bibliotek, som nu officielt åbnes, er endnu også af forholdsvis beskedent omfang.

Men jeg er alligevel glad for, at fødselsdagen og åbningen af biblioteket er blevet benyttet som anledning til at arrangere denne sammenkomst. For det giver jo både mig og andre en lejlighed til at glæde os over og til at hylde det, som er det største særpræg ved og den største værdi i Islamisk-Kristent Studiecenter.

Det særprægede og det, der for mig at se er mest værdifuldt ved dette center er, at det er etableret af kristne og muslimer i fællesskab. Der er dermed det bedst tænkelige grundlag for, at muslimer og kristne kan mødes ansigt til ansigt, ikke i en konfrontation, men som lige parter i den meget væsentlige opgave med at samle, med udveksle og med at videreformidle viden om og forståelse for hinanden.

Der er mange eksempler på, at kristne og muslimer sidder hver for sig og forsøger at skaffe sig viden om den anden part. Naturligvis kan man på den måde også erhverve sig megen viden. Men man ser desværre også en del eksempler på, at det fører til helt eller delvis fejlagtige opfattelser af, hvad den anden part egentlig står for. Og disse fejlopfattelser fører så i nogle tilfælde til en afstandtagen – en mistroisk eller angstpræget holdning til den anden part.

Kristne og muslimer er selvfølgelig ikke enige om alt. Det skal vi heller ikke være, for det kan vi aldrig blive uden hver for sig at give afkald på væsentlige dele af vor tro.

Men "Muslimer og kristne ansigt til ansigt" er ikke blot titlen på den bog, hvis udgivelse er den tredje årsag til den festlige sammenkomst i dag. Det er en del af nutidens danske virkelighed, at muslimer og kristne kommer til at stå ansigt til ansigt ved mange forskellige lejligheder i dagligdagen.

Vi skal - og vi vil - leve sammen som gode medborgere i det samme samfund. Det kan vi ikke, hvis det sker på en basis af afstandtagen og mistro eller angst. Derfor er det godt og nødvendigt, at vi lærer hinanden bedre at kende, og det gør man naturligvis bedst i ægte og ligeværdig samtale og samarbejde, hvor man kan få afdækket de mange spørgsmål og holdninger, hvor vi grundlæggende er enige, men også i fuld gensidig respekt kan afdække de spørgsmål og holdninger, hvor vi er og vil blive ved med at være uenige.

Derfor må det trefoldige tillykke, som jeg indledte med, også ledsages af et trefoldigt: Tak!

Tak til de kristne og muslimer, som for 5 år siden vovede at etablere et center for en ligeværdig samtale.

Tak for indsatsen med at samle den fond af viden, som findes i centerets bibliotek og vidensarkiv i øvrigt.

Og tak for det bidrag til oplysning og til den videre samtale, som nu foreligger i form af bogen "Muslimer og kristne ansigt til ansigt".